

dicatur Pascha, & Iesus dixit Discipulis suis: Scitis, quia post biduum Pascha fiet, & Filius Hominis tradetur, ut crucifigatur. Tunc congregati sunt Principes Sacerdotum, & Seniores populi in atrium Principis Sacerdotum, qui dicebatur Caïphas. Et consilium fecerunt, ut Iesum dolo tenerent, & occiderent: dicebant autem, non in die Festo, ne fortè tumultus fieret in populo. Matth. 26. v. 2-5. Marc. 14. v. 1. 2. Luc. 2. v. 2.

I. C. Bethaniæ cœnans in domo Simonis Leprosi, unguento pretioso à muliere perfunditur.

CXXXVI. Cum Iesus esset in Bethania, in domo Simonis Leprosi, & recumberet, accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi, & effudit super caput ipsius recubentis. Videntes autem Discipuli, indignati sunt intra semetipsos dicentes: Ut quid perditio facta est? Potuît istud venundari plusquàm trecentis denariis & dari pauperibus. Sciens autem Iesus, ait illis: Quid molesti estis huic mulieri? mittens enim hæc unguentum in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. Matth. 26. vers. 6...13. Marc. 14. vers. 3...9.

I. C. venditus à Iuda Iscariotæ pro triginta argenteis.

CXXXVII. Intravit autem Satan in Iudam, qui cognominabatur Iscariotes, unus de duodecim, & abiit ad Principes Sacerdotum, & dixit illis: Quid vultis mihi dare, & vobis eum tradam? at illi constituerunt ei triginta argenteos & spopondit. Et exinde quærebat oportunitatem, ut traderet eum. Matth. 26. v. 14. 15. Marc. 14. v. 10. 11. Luc. 22. v. 3...6.

I. C. primo die Azimorum mittit Petrum & Joannem, & Pascha parari jubet: in cœna aliquem ex duodecim se traditurum dicit.

CXXXVIII. Primo die Azimorum, in quo Pascha immolandum esset, accesserunt ad eum Discipuli, dicentes: Quo viscamus, & paremus tibi, ut manduces Pascha? & mittit duos ex Discipulis suis in civitatem, & paraverunt Pascha. Vespere facto venit cum duodecim, & discumbentibus eis, & manducantibus (Agnum Paschalem) dixit: Quia unus vestrum me traditurus est. Matth. 26. vers. 17...21. Marc. 14. vers. 12...18. Luc. 22. vers. 7...14.

I. C. surgit è cœna, & Petri, primum renuentis, posteaque expetentis, tum & Apostolorum pedes lavat: iterumque proditorem notat.

CXXXIX. Ante diem Festum Paschæ; sciens Iesus, quia venit hora ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem, surgit à cœna, & ponit vestimenta sua, & cum accepisset linteum, præcinxit se; deinde mittit aquam in pelvim, & cœpit lavare pedes Discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum, & dicit Petrus: Domine tu mihi lavas pedes? Respondit Iesus, si non laveris te, non habebis partem mecum. Dicit ei Petrus, Domine non tantum pedes

meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Iesus: Qui lotus est, non indiget, nisi ut pedes lavet: & vos mundi estis, sed non omnes. Sciebat enim, quisnam esset, qui traderet eum. Postquam ergo lavit pedes eorum, cum recubisset iterum, eos hortatur, ut sibi invicem idem faciant: scilicet, ut qui magister, & major esset, is aliis quasi minister interviret. Tum & proditorem notat. Ioann. 13. vers. 1...30. qui statim egreditur.

I. C. Eucharistiæ Sacramentum instituit.

Cœnantibus eis, accepit panem, & gratias CXL agens, benedixit ac fregit, deditque Discipulis suis, dicens: Accipite & comedite: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: Hoc facite in meam commemorationem. Et accipiens calicem gratias egit, & dedit illis dicens: Bibite ex hoc omnes: Hic est enim sanguis meus Novi Testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Matth. 26. v. 26. 28. Marc. 14. vers. 22. 24. Luc. 22. vers. 19. 20.

I. C. Exit in montem Oliveti cum Discipulis.

Et hymno dicto, exierunt (Iesus & Discipuli) in montem Oliveti. Matth. 26. vers. 30. Marc. 14. vers. 26. Ubi Iesus eos omnes ea nocte, se relicto fugituros, Petrumque (id se non facturum præsumptum) ter se negaturum, priusquam ter Gallus cantet, prædicit. Tum consolatur Apostolos, quod eos relinquens statim ad Patrem iturus esset, docet ut se Christum diligant, ut mandata sua servant, Paracletum Spiritum Sanctum promittit: comparat se Viti, Discipulos Palmitibus: eos hortatur, ut sese mutuo diligant; Persecutiones fortiter sustineant, quia mundus pios odit, promittit gaudium, quod non tolletur ab ipsis, & beneficia, quæ à Patre petierint in nomine suo: orat Patrem pro cognitione sui, pro Apostolis, & pro salute omnium electorum. Ioan. cap. 13. 14. 15. 16. 17.

I. C. egreditur trans torrentem Cedron, ubi erat Hortus Gethsemani, in quo orat: & semel, iterum, & tertiò hortatur Discipulos, ut orent.

Tunc venit Iesus cum Discipulis in villam, CXLII quæ dicitur Gethsemani, trans torrentem Cedron, ubi erat Hortus, in quem introivit ipse & Discipuli ejus. Sciebat & Iudas, qui tradebat eum, locum, quia frequenter Iesus convenerat illuc. Iesus autem dixit Discipulis: Orate ne intretis in tentationem: & avulsus ab eis quantum est iactus lapidis, cœpit contristari, & mœstus esse. Et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: Sustinete hîc, & vigilate mecum. Et orabat Patrem, ut transfret à se calix iste, quod cum secundum fecisset, apparuit Angelus de Cœlo confortans eum, & in agonia prolixius orans, factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Et ab oratione surrectus, tertiò veniens ad Discipulos suos invenit eos dormientes præ tristitia. Et ait: surgite eamus, ecce appropinquavit qui me tradet. Matth. 26. vers. 36...46. Marc. 14. vers. 32...42. Luc. 22. vers. 34...46. Ioan. 8. vers. 1. 2.

I. C.